

Ἐν τούτοις μία ἰδέα ἦλθε νὰ ταράξῃ τὴν χαράν του. «Δύτικα χρήματα, ἔλεγε καθ' ἔχυτόν, ἀνήκουσι τάχα εἰς ἐμέ; Μοὶ ἐπώλησαν αὐτὴν τὴν εἰκόνα εἶναι ἀληθές, ἀλλὰ θὰ μοὶ τὴν ἔδιδον ἀντὶ πέντε δραχμῶν ἀν ἔγγωριζον ὅτι περιέκλειε τοιοῦτον θησαυρόν; Οχι, τὰ χρήματα αὐτὰ δὲν ἀνήκουσιν εἰς ἐμὲ, πρέπει νὰ τὰ ἐπιστρέψω εἰς τοὺς κληρονόμους».

Ἐνῷ δὲ σχημάτιζε ταύτην τὴν ἀπόφασιν περιέρητος κατὰ γῆς μικρὸν γραμμάτιον τὸ ὅποιον εἶγε πέσει βεβαίως μετὰ τῶν κυλίνδρων, καὶ τὸ ὅποιον δὲν εἴχεν ἔδει πρότερον. Λαβὼν καὶ ἐκτυλίξας αὐτὸν ἀνέγνωσε:

«Φοβοῦμαι πολὺ, ὅτι οἱ κληρονόμοι μου θὰ εἶναι ἀχέριστοι . . . ἐὰν ἔχωτε τὴν ποταπότητα νὰ πωλήσωσι τὴν εἰκόνα μου, αὕτη ἀναμφιβόλως θέλει ἀγορασθῆναι παρὰ τινος ἐξ ἑκείνων οὓς εὐηργέτησα· ἡ παστής τὴν ὅποιαν ἡ εἰκόνα μου περικλείει ἔσται δι' αὐτῶν τῷ προσφέρω αὐτήν!».

Τὸν Ιωσήφον μέρος αὐτῆς συνιστάται ἐξ ἴλατσακος αὐδήρου τριγωνείδους, κατασκευασθέντος ἐκ λαμπρίνης καὶ φέρει κατὰ τὴν μίαν ἄκραν χειρίδα ἐξ ἀρρικανίκης δρύδος χονδροειδέστατα τετορευμένης.

Τὸν ιωσήφον μέρος αὐτῆς καλύπτεται ὑπὸ δέρματος λεοπαρδάλεως καὶ πλησίον τοῦ σιδήρου διακρίνονται κηλίδες ἀλμυτος. Παρὰ τὴν λαβὴν εἰσὶ προσκεκολλημένα σειραὶ ἐκ λεπτοτάτου χρυσοῦ κεκοσμημένα διὰ χούρων σειρητίων.

Τὸν Ιωσήφον μέρος αὐτῆς καλύπτεται ὑπὸ δέρματος τίγρεως καὶ φέρει τεμάχια χρυσᾶ καὶ δὲ στερεῖται καλλιτεχνικῆς ἀξίας ἔχει δὲ σχῆμα μεγάλου διστράκου μετὰ κεράτων φυομένου ἐκ τῆς κλειδώσεως τῆς θάλης καὶ κεκοσμημένου διὰ διαφόρων εἰκόνων μηδόλων στερομένων πρωτοτυπίας.

Τὸν Ιωσήφον μέρος αὐτῆς καλύπτεται ὑπὸ δέρματος τίγρεως καὶ φέρει τεμάχια χρυσᾶ καὶ δὲ στερεῖται καλλιτεχνικῆς ἀξίας ἔχει δὲ σχῆμα μεγάλου διστράκου μετὰ κεράτων φυομένου ἐκ τῆς κλειδώσεως τῆς θάλης καὶ κεκοσμημένου διὰ διαφόρων εἰκόνων μηδόλων στερομένων πρωτοτυπίας.

Τὸν Ιωσήφον μέρος αὐτῆς καλύπτεται ὑπὸ δέρματος τίγρεως καὶ φέρει τεμάχια χρυσᾶ καὶ δὲ στερεῖται καλλιτεχνικῆς ἀξίας ἔχει δὲ σχῆμα μεγάλου διστράκου μετὰ κεράτων φυομένου ἐκ τῆς κλειδώσεως τῆς θάλης καὶ κεκοσμημένου διὰ διαφόρων εἰκόνων μηδόλων στερομένων πρωτοτυπίας.

ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΦΙΔΟΚΕΡΔΕΙΑ

ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ

Εἰς τὴν Περσίαν ἐνέσκηψεν ποτε ἡ πανώλης, ἀπειλεῖτο δὲ ἐκ ταύτης καὶ ἡ Ἐλλάς. Οἱ βασιλεῖς τῶν Περσῶν, τρέμων διὰ τὴν ἴδιαν τους ζωὴν, ἔστειλε καὶ παρεκάλεσε τὸν περίφημον Ἕλληνα ἵστρον Ἰπποκράτην γὰρ ἔλθη εἰς τὴν Αὐλήν του, καὶ ὑπέσχετο εἰς αὐτὸν μεγάλα ἀξιώματα καὶ θησαυρούς. Ταῦτοχρόνως δὲ τῷ ἀπέστειλε καὶ μεγαλοπρεπῆ δῶρα. Οἱ Ἰπποκράτης ἀπεκρίθη εἰς τὴν αἰτησιν ταύτην δι' ἀρνήσεως καὶ ἐπέστρεψε τὰ δῶρα. «Οἱ συμπατρίωται μου, εἶπε, εἰνὲ εἰς κίνδυνον καὶ εἰς αὐτοὺς ἀνήκω».

Πραγματικῶς ὀλίγον ὑστερον, οἱ Ἀθηναῖοι προσέληντες ὑπὸ τῆς ἐπιδημίας ἐπεκαλέσθησαν τὴν συνδρομὴν του. Ἐσπευστε λοιπὸν εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ δὲν ἀνεχώρησεν εἰμὴ ὅταν, χάρις εἰς τὴν ἐπιμέλειάν του, ἡ πανώλης ἐπεκυρώσθη.

Ἀναγινώσκομεν ἐν τῷ «Μικρῷ Μασσαλιώτῃ» τὰ ἐπόμενα:

«Οἱ βασιλεῖς τῶν Ἀσχανταίων, Καρρέκ, ὅστις εἴχε καταφέξην 200 παρθένους ὅπως τὸ αἷμα αὐτῶν,

ἀντὶ ὕδατος, ἀναμιγθῆ μετὰ τῆς ἀσθέστου καὶ τῆς ἄκμης, αἵτινες θὲ χρησιμεύσωσιν διὰ τὸ οἰκοδόμημα τῶν νέων αὐτοῦ ἀνακτόρων, ἀπέστειλεν εἰς τὴν Βασιλισσανήτης Ἀγγλίας ὡς δῶρον τῆς πρώτης τοῦ ἔτους, τὴν μάχαιραν, ἣντις ἔχροσίμευσε πρὸς σφαγὴν τῶν παρθένων τούτων.

Τὸν μάχαιρα κατη, ἣν ἡ βασιλισσα Βικτωρία δὲν ἀδύνατο νὰ μὴ δεχθῇ καὶ ἣν ἐδέχθη μετὰ πολλῆς βεβαίως τῆς θλίψεως κατ' οὐδὲν ὄμοιαζε τὰς περιφήμους μαχαίρας τῆς Δαρμασκοῦ καὶ τῆς Τολέδου, οὐχ ἡττον ὄμως εἶναι λίγη περιέργος.

Τὰ κύριαν μέρος αὐτῆς συνιστάται ἐξ ἴλατσακος αὐδήρου τριγωνείδους, κατασκευασθέντος ἐκ λαμπρίνης καὶ φέρει κατὰ τὴν μίαν ἄκραν χειρίδα ἐξ ἀρρικανίκης δρύδος χονδροειδέστατα τετορευμένης.

Τὸν ιωσήφον μέρος αὐτῆς καλύπτεται ὑπὸ δέρματος λεοπαρδάλεως καὶ πλησίον τοῦ σιδήρου διακρίνονται κηλίδες ἀλμυτος. Παρὰ τὴν λαβὴν εἰσὶ προσκεκολλημένα σειραὶ ἐκ λεπτοτάτου χρυσοῦ κεκοσμημένα διὰ χούρων σειρητίων.

Τὸν θάλην τοῦ ὅπλου τούτου εἶναι κατεσκευασμένη ἐκ δέρματος τίγρεως καὶ φέρει τεμάχια χρυσᾶ καὶ δὲ στερεῖται καλλιτεχνικῆς ἀξίας ἔχει δὲ σχῆμα μεγάλου διστράκου μετὰ κεράτων φυομένου ἐκ τῆς κλειδώσεως τῆς θάλης καὶ κεκοσμημένου διὰ διαφόρων εἰκόνων μηδόλων στερομένων πρωτοτυπίας.

Τὸν ιωσήφον μέρος αὐτῆς καλύπτεται ὑπὸ δέρματος τίγρεως καὶ φέρει τεμάχια χρυσᾶ καὶ δὲ στερεῖται καλλιτεχνικῆς ἀξίας ἔχει δὲ σχῆμα μεγάλου διστράκου μετὰ κεράτων φυομένου ἐκ τῆς κλειδώσεως τῆς θάλης καὶ κεκοσμημένου διὰ διαφόρων εἰκόνων μηδόλων στερομένων πρωτοτυπίας.

ΠΟΙΚΙΛΑ

* * * Κατὰ τὴν πρό τινων ἡμερῶν γενομένην ἀπογράφηκαν ἡ πόλις τῶν Παρισίων εὑρίθη ἔχουσα πληθυσμὸν ἐκ 2,225,910 κατοίκων. Κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ 1876 οἱ Παρίσιοι εἶχον πληθυσμὸν 1,988,806 κατοίκων. Ολόκληρος δὲ ὁ νομὸς τοῦ Σηκουάνα ἔχει σήμερον πληθυσμὸν 2,752,810, ἐνῷ κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ 1876 ὁ πληθυσμὸς αὐτοῦ ἀνήρχετο εἰς 2,410,849 κατοίκους.

* * * Ἐκτακτον φυινόμενον μακροβιότητος ἀναφέρει ἡ «Πρωΐα». Κατ' αὐτήν, ἐν Βοτένη τῆς Γρέτινος ἀπεβίωσε πρό τινων ἡμερῶν ἡ Ἐλένη Παπαζαφείρη εἰς ἡλικίαν 122 ἔτων! Μέχρι τῆς τελευταίας αὐτῆς στιγμῆς διετήρησεν ἀκμαίας τὰς διανοητικὰς δυνάμεις.

* * * Ο ἀριθμὸς τῶν κατὰ τὸ 1880 ἀποσταλέντων εἰς Γερμανίκην ταχυδρομικῶν δελταρίων ἀνέρχεται εἰς τὸ ἀπίστευτον ποσὸν τῶν 122 ἑκατομμυρίων.

Λόσις Α'. αἰνίγματος.

Πληγὴ—πηγὴ

Ἐλυσεν αὐτὸν ἡ κ. Όλυμπιας Βωτυρᾶ.